परस्परं सम्बद्धाः, इन्द्रियमिन्द्रियवृद्धिहेतुं यज्ञं हविषा दधानाः तमिन्द्रमभ्यनूषत ॥

अथ त्रिषु पुरोडाशेषु पूर्व्ववत्तिस्र ऋच आम्नाताः। तत्र प्रथमस्य पुरोडाशस्य पुरोऽनुवाक्यां तृतीयस्य याज्यामृचमाह। "य इन्द्र इन्द्रियं दधुः। सविता वरुणो भगः। स सुत्रामा हविष्पतिः। यजमानाय सश्चत" इति। इन्द्रसवितृवरुणाः पुरोडाशदेवताः भगोऽपि तत्सहचारी कश्चित्, ये यस्मिन्निन्द्रे सवितृवरुणभगाः इन्द्रियं दधुः सम्पादितवन्तः, सोऽयमिन्द्रः सुत्रामा सुष्ठु रक्षकः, हविष्पतिः हविषां पालकः यजमानार्थं सश्चत सम्बद्धोऽभूत् ॥

अथ प्रथमस्य याज्यां द्वितीयस्य पुरोऽनुवाक्यामृचमाह। "सविता वरुणो दधत्। यजमानाय दाशुषे। आदत्त नमुचेर्वसु। सुत्रामा बलमिन्द्रियम्" [२] इति। यः सविता सोऽयं दाशुषे हविर्दत्तवते यजमानाय दधत् अपेक्षितं सम्पादयतु, तथा च वरुणोऽपि सम्पादयतु। सुत्रामेन्द्रो बलमिन्द्रियं बलेन्द्रिययोः कारणं वसु हविःस्वरूपं धनं नमुचेः सकाशादादत्त ॥

अथ द्वितीयस्य याज्यां तृतीयस्य पुरोऽनुवाक्यामृचमाह। "वरुणः क्षत्रमिन्द्रियम्। भगेन सविता श्रियम्। सुत्रामा यशसा बलम्। दधाना यज्ञमाशत" इति। योऽयं वरुणः सोऽयं क्षत्रं बलमिन्द्रियञ्च दधाति, भगेन सह सविता श्रियं दधाति, सुत्रामेन्द्रो यशसा सह बलं दधाति। तत एते